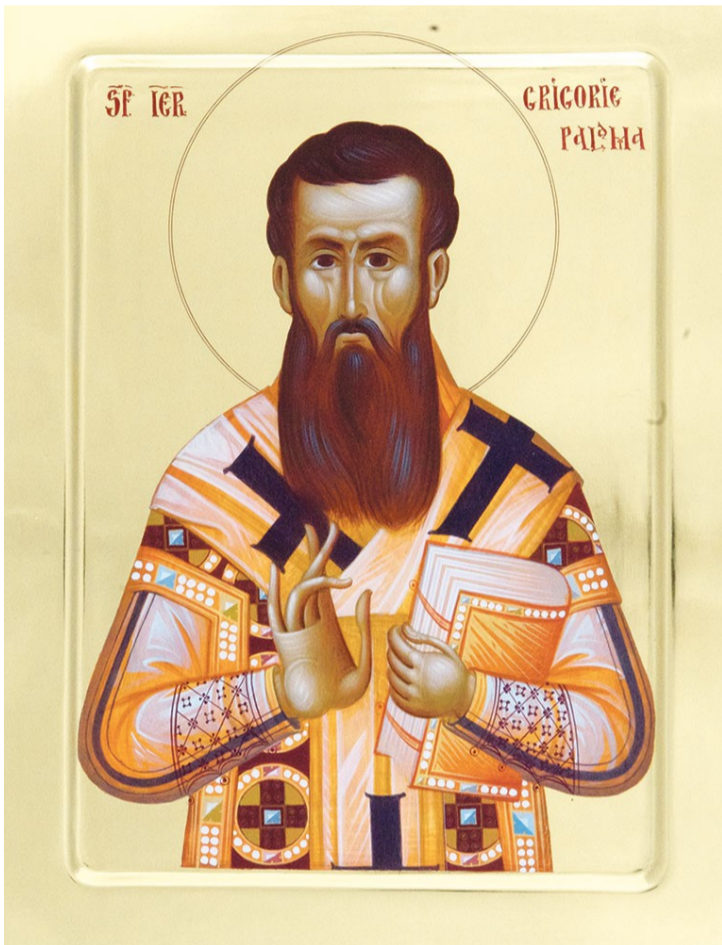

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sf. Ier. Grigorie Palama

Evanghelia Duminicii

Marcu 2, 1-12

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar, neputând ei din pricina mulțimii să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta! Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți.

ISIHASMUL - LINIȘTIREA INIMII

Isihasmul [gr. Hesychia = tăcere, liniște] concentrare interioară] poate fi definit ca disciplina ascetică de origine monastică (sec. IV- V), care s-a organizat în sec. XIII- XIV ca o adevărată mișcare de renaștere spirituală și teologică, prin introducerea "rugăciunii lui Iisus" ca metodă de a produce o stare de concentrare și de pace lăuntrică, în care sufletul ascultă și se deschide lui Dumnezeu, prin unirea minții cu inima.

La început, isihia a fost practică de părinții deșertului, care au avut ca sursă de inspirație Filocalia și care și-au însușit, ca disciplină de dezvoltare a vieții interioare, invocarea continuă a numelui lui Iisus. Această "rugăciune a inimii" sau "rugăciune pură": "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul," își are temeiul scripturistic în textul de la Luca 17, 21: "Împărăția lui Dumnezeu este în lăuntrul vostru," precum și în îndemnul Sf. Ap. Pavel: "Rugăți-vă neîncetat" (I Tes. 5, 17). La fel, "stăruți în rugăciune" (Col. 4, 2), căci astfel ni se clarifică cel mai bine starea interioară și păzirea poruncilor, deși una din ideile de bază ale isihasmului rămâne aceea că viața spirituală nu este arbitrară, ci are nevoie de călăuzirea unui "părinte spiritual".

Întemeietorul propriu - zis al isihasmului este Ioan Scărarul (649), autorul lucrării "Scara raiului," în care recomandă rugăciunea redusă la un singur cuvânt: "Iisuse". Pentru părinții isihasti însă, teoria și practica rugăciunii lui Iisus, meditația în tăcere asupra numelui lui Iisus și starea de liniștire pe care aceasta o produce nu sunt un scop în sine. Isihia creează mai degrabă o stare în care se practică virtuțile, dintre care cele mai importante sunt curăția inimii (aphatheia), pocăința (metanoia), dar mai ales sobrietatea, trezvia sau atenția inimii (nipsis).

Simeon Noul Teolog vorbește de conștiința și simțirea harului, iar Sfântul Grigorie Palama (1296- 1359) de contemplarea nemijlocită a slavei lui Dumnezeu sub forma energiilor divine necreate. Ca mișcare ce s-a organizat la Athos în secolele XII- XIV, isihasmul nu poate fi separat de teologia "caracterului necreat al luminii taborice" și de experiența nemijlocită a slavei lui Dumnezeu. Palamismul, sau teologia energiilor divine necreate, se caracterizează prin câteva aspecte definitorii: lumina de pe Muntele Tabor nu reprezintă doar un simbol al dumnezeirii lui Hristos, ci este o energie necreată ce iradiază din esența divină, neavând ipostas propriu. Harul îndumnezeitor este un transfer din umanitatea îndumnezeită a lui Hristos în viața noastră, pe cât este îngăduit omului. Deși Dumnezeu este prezent în energiile Sale necreate, misterul esenței Sale rămâne necunoscut.

Textele isihaste au fost scrise pentru monahi și ele se aplică cel mai bine în condițiile de retragere și singurătate ale mănăstirii. Nicodim de la Muntele Athos, cel care a colecționat scrierile filocalice, va spune însă că "rugăciunea inimii" aparține tuturor, atât monahilor, cât și mirenilor; de aceea nu există două modele de spiritualitate ortodoxă.

De la Athos, isihasmul s-a răspândit în secolele următoare, în mănăstirile din Bulgaria, Serbia, Rusia și România, influențând nu numai viața monastică, ci și pe cea liturgică. În unele curente isihaste accentul cade pe contemplarea intelectuală și invocarea numelui lui Iisus, pe când în altele, precum cel propus de Macarie Egipteanul (încă din sec. V), se insistă asupra "păzirii inimii", inima (kardia) fiind în spiritualitatea ortodoxă centrul spiritual al omului, creat după chipul lui Dumnezeu, altarul lăuntric în care se intră în stare de kenoză și de jertfă și în care are loc unirea cu Hristos. Inima dă unitate persoanei umane, de aceea "rugăciunea inimii" creează o stare existențială de unitate și de integritate a persoanei.

Bibliografie:

Pr. Prof. Dr. Ion Bria, Dicționar de Teologie Ortodoxă A- Z. Ediția a II- a. București: EIBMBOR, 1994.

Pr. Prof. Dr. Isidor Todoran, Arhid. Prof. Dr. Ioan Zăgorean Teologie Dogmatică- manual pentru seminariile teologice, Ediția a III- a. Cluj- Napoca: Renașterea, 2000.

Laura - Elena Spănu

30 martie: Sfântul Cuvios Ioan Scărarul

Locuitor pustiului, înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorul de Dumnezeu, Părintele nostru Ioan. Cu postul, cu privegherea și prin rugăciune primind daruri cerești, tămăduiești pe cei bolnavi și sufletele celor ce-aleargă la tine cu credință. Slavă Celui Ce ți-a dat ție putere; Slavă Celui Ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui Ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Izvorul cel Primitiv de Viață și pururea Curgător, Sfeșnicul darului, cel de Lumină Purtător, Cortul cel Preacurat, Biserica cea Insufletită, care este mai Desfătăta decât cerurile și decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu credincioșii o mărim.

Troparul Sfântului Cuvios Ioan Scărarul, glasul 1

19 martie 2021 – Pomenirea noilor mucenici și mărturisitori din temnițele comuniste

„Mai am o neliniște: să îi văd pe acești martiri canonizați. Sfintele lor moaște izvorăsc pretutindeni mireasmă și vindecări, osemintele lor au ajuns la închinare până și în Țara Sfântă, la Sfântul Munte Athos și în multe locuri ale pământului, de unde mă sună părinți și maici că sfinții izvorăsc mir și mireasmă nemaiîntâlnită. Vreau să văd ziua când nu ne vom mai teme că avem în bisericile no-astre la închinare moaștele acestor sfinți mucenici, că au ajuns să fie slăviți peste hotare mai degrabă decât în țara lor.” (părintele Justin Pârvu)

În ziua de vineri, 19 martie 2021, la Biserica Toma Cozma din Iași a avut loc o slujbă de pomenire a Părintelui Justin Pârvu și a celorlalți eroi ai credinței care au pățit în temnițele comuniste. Apoi a avut loc conferința cu tema „Sfinții închisorilor”, la care invitatul principal a fost monahul Valerian Grecu, care a trecut prin multe temnițe pentru curajul său de a merge pe linia mărturisirii lui Hristos. Au mai vorbit părintele Mihai Mărgineanu, parohul Bisericii Toma Cozma, maica stavroforă Justina Bujor, stareța mănăstirii Paltin Petru Vodă și scriitorul Danion Vasile. O scurtă intervenție a avut și tânărul Valentin Matei, care a dat o mărturie despre lucrarea minunată a sfinților închisorilor.

Pe data de 19 martie Biserica Ortodoxă îi prăznuiește pe Sfântul Mucenic Marian diaconul, pe Sfântul Diodor preotul și pe cei care au pățit împreună cu aceștia, pentru că cinsteau fără teamă pomenirea Sfinților Hrisant și Daria. Împăratul Numerian, din a cărui poruncă fuseseră îngropați de vii acei sfinți, auzind că mormântul lor devenise loc de închinare, a cerut să fie zidiți de vii într-o catacombă a cimitirului Trasona cei care îi cinsteau pe sfinți. Așa au intrat în cetele sfinților Sfântul Mucenic Marian diaconul, Sfântul Diodor preotul și preoții și credincioșii care erau împreună cu ei. Acești mucenici ne dau exemplu că cinstirea sfinților este atât de importantă, încât riscul de a primi moartea pentru aceasta merită asumat. Că nimic nu trebuie să îi sperie pe cei care îi iubesc și îi cinstesc cu adevărat pe sfinți.

În ziua de 19 martie 2009, în ziua de pomenire a lui Virgil Maxim, unul dintre cei mai cunoscuți sfinți ai închisorilor, la o conferință ținută de ieroschimonahul Hrisostom Manolescu și de scriitorul Danion Vasile în Sala Teatrului Luceafărul din Iași a izvorât mir din moaștele unui sfânt mucenic de la Aiud. Minunea s-a repetat și în anii 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, la sfârșitul conferințelor ținute din îndemnul părintelui Justin Pârvu. Din cauza unor probleme organizatorice, după adormirea părintelui Justin conferința a mai avut loc doar în anul 2014, iar apoi s-a reluat abia în anul 2019. La acea conferință au vorbit mai mulți invitați, preoți, călugări, mireni, și a izvorât mir din mai multe racle cu moaște ale noilor mucenici și mărturisitori de la Aiud și Târgu Ocna, precum și dintr-o icoană mare a părintelui Justin Pârvu. Din cauza epidemiei de coronavirus, în anul 2020 conferința nu a mai putut avea loc. Anul acesta a fost prima dată când, în ziua de 19 martie, din moaștele sfinților nu a mai izvorât mir la sfârșitul conferinței. Dar când raclele au ajuns, noaptea, la Mănăstirea Paltin Petru Vodă, dintr-un craniu de la închisoarea Târgu Ocna a izvorât bună-mireasmă, ca o dovadă a prezenței sfinților și ca un semn că fuseseră ei prezenți și la conferința de la Biserica Toma Cozma.

Minunile nu se repetă pe bandă rulantă. Dar prin faptul că de șapte ori la Iași a izvorât mir din sfintele moaște e o dovadă clară că Dumnezeu vrea proslăvirea noilor mucenici și mărturisitori. Prin aceste sfinte moaște s-au făcut multe minuni, vindecări de diferite boli și nu numai. Aceste minuni au dus la creșterea evlaviei populare față de pătimitorii pentru Hristos din temnițele comuniste.

Sinodul Bisericii Ortodoxe Române a decis ca din anul 2025 să înceapă canonizarea sfinților închisorilor. Va fi un proces de durată, pentru că numărul acestor sfinți este foarte mare. Dar este foarte importantă mărturia pe care o va da poporul cu privire la acești robi ai lui Hristos. Pentru că în Biserica Ortodoxă inițiativa canonizării o are poporul credincios. Sfințenia nu poate fi impusă din exterior, de sus, ci evlavie populară trebuie pecetluită prin decizia sinodală. Indiferent cât de lung va fi acest proces de canonizare, este important de știut că pentru mucenici rânduieșile de canonizare precizează că nu e nevoie nici de sfinte moaște, nici de minuni. Ci doar de dreaptă credință. Adică toți fiii Bisericii Ortodoxe care L-au mărturisit pe Hristos în temnițele comuniste, ca și cei care au continuat această mărturisire după ieșirea din temniță, sunt sfinți din clipa morții lor. Iar canonizarea devine un act de la sine înțeles...

Danion Vasile

Să avem curajul mărturisirii !

Din dragoste și din simțul datoriei față de cei care s-au jertfit în închisorile regimului ateu, Părintele Justin Pârvu a binecuvântat în urmă cu 12 ani organizarea unei conferințe la Iași, alegând ca dată, 19 martie, ziua în care mărturisitorul, Virgil Maxim, a trecut la Domnul și a devenit „nuntașul cerului”. An de an, această conferință s-a desfășurat, respectând filonul tradiției de proslăvire a sfinților din închisorile comuniste, cu excepția anului 2020, când aceasta nu a mai avut loc din cauza pande-

miei și a instituirii stării de urgență. Anul acesta, cu binecuvântarea sfinților mărturisitori, am avut bucuria ca această conferință să se desfășoare în parcul Bisericii Toma Cozma din Iași, prin dragostea părintelui paroh Mihai Mărgineanu. Manifestarea a debutat cu slujirea unui parastas pentru cei care au suferit în toate închisorile din România, urmat de cuvântul de deschidere al conferinței susținut de pr. Mihai Mărgineanu.

În continuare, maica stareță Justina Bujor a evidențiat darurile cu care erau înzestrați acești mărturisitori, aidoma sfinților din întreaga istorie a Bisericii noastre creștine, enumerând darul rugăciunii, al profeției, al facerii de minuni, al rezistenței la chinuri mai presus de putința omenească de a îndura, al jertfei de sine pentru aproapele până la renunțarea la propria viață, al alungării duhurilor rele, al înaintevederii și nu în ultimul rând al izvorării de mir și al moaștelor întregi după mutarea lor la cele veșnice. Harismele lor reies atât din literatura de detenție, cât și din întâlnirile directe avute cu foștii deținuți politici care au rămas imortalizate în interviuri audio sau filmări video.

Anul acesta, conferința de la Iași a avut cinstea de a-l avea printre vorbitori pe monahul Valerian Grecu, fost deținut politic, în vârstă de 91 de ani. Martor și mărturisitor neobosit al unui episod dureros din istoria însângărată a României, când „pușcăriile s-au transformat în catedrale”, părintele Valerian Grecu s-a format ca monah sub îndrumarea celor doi mari duhovnici care i-au călăuzit pașii atât în viața duhovnicească din libertate, cât și în cea din spatele gratiilor: Arsenie Boca și Ioan Iovan, petrecând 24 de ani în închisorile de la Gherla, Jilava, Aiud, Galați, Tecuci, Bârlad, Poarta Albă, Râmnicu-Sărat, coloniile din Balta Mare, Periprava, Dumbrăveni. Evocarea sa plină de însuflețire ne-a adus în prim plan chipurile luminoase ale colegilor lui de suferință și ajutorul vădit primit de la Dumnezeu în cele mai grele încercări trăite în tenebrele temnițelor. Dictonul de viață al părintelui Valerian Grecu: „Eu iubesc cu dragoste sfântă pe toți, pentru că în iubire stă totul”, reprezintă pentru noi cei de astăzi, care am devenit atât de dezbinați în vâltoarea vremurilor tulburi în care ne zbatem, un îndemn la unire în dragostea de Hristos și de aproapele, cu încredințarea în suflet că același Dumnezeu care i-a ajutat pe cei din închisori, ne va întări și pe noi în timpurile grele care vor veni.

Despre nenumăratele minuni săvârșite de către sfinții închisorilor, a vorbit Danion Vasile, subliniind „că e foarte important să fim împreună și să ne adunăm sub aripa Părintelui Justin pentru că există între cei care l-au cunoscut o legătură duhovnicească care nu piere”.

În încheiere, pr. Mihai Mărgineanu a evocat chipul părintelui Nicolae Grebenea pe care a avut bucuria de a-l cunoaște personal, mărturisind că o „predică a părintelui Grebenea era întotdeauna revelație”, întărind faptul că „momentele de lumină pe care le aduc în viața noastră oamenii care au suferit în închisori sunt rodul acumulării duhovnicești, al bogăției pe care o au în suflet în urma pătimirii lor”.

Ca în fiecare an, conferința de la Iași punctează un lucru esențial și anume că într-o lume decerebrată, îndreptată obsesiv spre valorile materiale și antropocentrice, pilda de viață jertfitoare până la uitarea deplină de sine pentru iubirea de țară și de credința străbună pe care ne-au dat-o sfinții martiri din temnițele comuniste, trebuie mărturisită cu mult curaj în speranța că ea va deveni și crezul conștiinței generațiilor viitoare ale acestui neam.

Material realizat de Mănăstirea Paltin Petru-Vodă

SĂRBĂTOAREA BUNEI VESTIRI LA BISERICA NOASTRĂ

În această săptămână, creștinii ortodocși au sărbătorit Praznicul Bunei Vestiri. Părintele Mihai Mărgineanu, în cuvântul său de învățătură, a subliniat importanța deosebită a acestei zile:

„Sărbătoarea Bunei Vestiri în care ne aflăm astăzi este o zi cu totul deosebită pentru isoria mânturii nemaului omensc. Căci, prin îngerul care vine la Sf. Fecioară Maria spre a aduce vestea că va naște fiu, se aduce de fapt veste bună întregii umanității despre mântuirea omului. [...] Vestea pe care Sf. Fecioară o primește de la Arhanghelul Gavriil este Cuvântul lui Dumnezeu, semnul că Dumnezeu iubește pe oameni. De aceea sărbătoarea de astăzi este deopotrivă Praznic Împărătesc, ce face aducere aminte de momentul de început al vieții pământești a Fiului lui Dumnezeu întrupat, când se zămislește în pântecele Fecioarei Maria ce devine pentru El Tron Împărătesc, este și un praznic închinat Maicii Domnului, pentru că prin exprimarea voinței lui Dumnezeu de a mântui neamul omenesc prin întruparea Fiului Său, Dumnezeu a făcut pasul către om, dar trebuia și omul să facă pasul către Dumnezeu. Astfel încât aceste cuvinte, „Iată, roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău”, devin cuvintele întregii umanități ascultătoare față de Dumnezeu. O importanță deosebită au aceste cuvinte. Sunt cuvinte pe care ar trebui fiecare creștin să le repete de cât mai multe ori pe parcursul întregii zile, căci te transpune în acea stare care te face transparent lucrării lui Dumnezeu pentru lume.

Spune Evanghelia de la Luca că îngerul, vestind Sfintei Fecioare faptul că va naște, o încredințează de importanța Celui ce Se va naște. Îi spune îngerul: „Fiul al Celui Preaînalt Se va chema”. Într-adevăr, pentru noi până astăzi și până la sfârșitul veacurilor pentru orice credincios, cheia credinței stă în afirmarea dumnezeirii Mântuitorului Iisus Hristos, calitatea Sa de Fiul al lui Dumnezeu. Toate celelalte elemente ale manifestării noastre religioase gravitează în jurul acestei mărturisiri și acestei credințe care trebuie să devină credință personală: cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu – așa rostim de fiecare dată înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. E o credință pe care nu trebuie să o privim doar în latura unei expunerii teoretice. E o credință pe care eu trebuie să o trăiesc.

Așadar, arhanghelul aduce veste Fecioarei Maria că se va numi Fiul al lui Dumnezeu. Și dacă este Fiul lui Dumnezeu, de ce a ales această cale, a unei întrupări obișnuite, ca un om oarecare? Nu putea găsi alte modalități, fenomene naturale care să înspăimânte întreaga omenire și să-i aducă la credință în felul acesta? Că fiecare din viața lui știe că mai degrabă ascultă de cel de care îți este frică decât de cel care te iubește – interpretăm iubirea ca pe o slăbiciune. Dureros lucru! De fapt, Dumnezeu însuși a ales, iată, calea iubirii. Pentru că din iubire „S-a deșertat pe Sine”, cum spune Sf. Vasile într-una din rugăciunile liturgice, preluând afirmația Sfântului Apostol Pavel (Filipeni 2,7). Dar înfățișarea în chip de Prunc a Fiului lui Dumnezeu care devine fiu al Fecioarei, ne încredințează de încă un lucru foarte important: ne oferă posibilitatea Să-l percepem și pe calea simțurilor și pe calea rațiunii, nu numai pe calea inimii, pe Dumnezeu. Atunci când a venit pe lume Mântuitorul Iisus Hristos,

mulți dumnezei falși existau, mulți idoli cărora lumea le slujea ca lui Dumnezeu, multe zeități încărcate cu fel de fel de slăbiciuni și păcate atribuite de om, așa cum sunt în panteonul vechi grecesc. A luat Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu, chipul smerit, a propovăduit Evanghelia, a săvârșit minuni, a pățimit, a fost răstignit, a fost îngropat și a Înviat din morți și S-a Înălțat la ceruri pentru a ne arăta nouă, tuturor, cine este adevăratul Dumnezeu.

Mai spune un lucru Arhanghelul Gavriil Sfintei Fecioare Maria: că Dumnezeu va da Pruncului care se va zămisli din ea tronul părintelui său David, dar că Împărăția Lui nu va mai avea sfârșit, pentru că va fi veșnică. Cred că nu-i suflet de om care să nu alerge cu toată puterea către cele ce-i conferă siguranță. Nu mai contează dacă e bine sau rău, ci important e să-mi confere siguranță ceea ce fac, ceea ce am, ceea ce sunt. Tare mult ne dorim această siguranță în lumea în care trăim și care e atât de oscilantă, fragilă, nestatornică încât nu știi ce-ți rezervă ziua de mâine! Iată de unde vine siguranța omului: prin Fiul lui Dumnezeu, care ia trup de om, asemenea nouă întru totul doar înafară de păcat, pentru că, în această calitate de Fiul al Omului, a pus temelie Împărăției Veșnice, în care nu se mai vorbește de nesiguranță. Ce siguranță aveau în ei pătimitorii întru Hristos, mucenicii care mărturiseau credința, cât erau de convinși și de siguri că alegerea lor e solidă, statornică și nimeni și nimic nu o poate denatura sau dezechilibra! Această credință a lor în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, le conferea siguranță, pentru că, iată, îngerul încă de la început vestește că Împărăția lui Dumnezeu în care e rege sau va trona Fiul Cel Unul-Născut e o Împărăție Veșnică.

Pentru creștinul de astăzi sărbătoarea Bunei Vestiri are mare importanță pentru că așează în mintea noastră condiția sănătoasă a celui care viețuiește în familie, dar și a celui care trăiește virtuțile în mănăstire. În Sf. Fecioară Maria și doar în ea se întâlnesc cele două condiții: de maică aducătoare de prunc în sânul unei familii și de Fecioară Precurată. În viața de fiecare zi se produce această separație, dar ele se unifică atunci când e vorba de Sf. Fecioară Maria, care este deopotrivă patron al familiei dar și ocrotitoare a vieții mănăstirești. Precum știți, Sfântul Munte Atos, dar și multe mănăstiri de la noi, au ca protectoare pe Sfânta Fecioară Maria, Maica Domnului.

Cinstim iubirea nemăsurată a lui Dumnezeu față de oameni, planul său mântuitor pentru fiecare dintre noi, care începe prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, cinstim pe Sf. Fecioară Maria ca cea prin care Fiul lui Dumnezeu ni se face accesibil fiecăruia dintre noi – dar ziua de astăzi, ca zi aflată în Postul Mare, ne cheamă să lucrăm și noi în viața noastră ca zămislirea Pruncului Sfânt să aibă un ecou ziditor de suflet și în viața personală și în familia noastră.”

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan
Septimiu Dorobantu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.
*Grafică: Elena Gheorghiu, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva
Matciac, Maria Morteci etc.
*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șutu, Iustinian Maradin,
Maria Sobaru, Daniël Șutu, Viorel Blițaru, Iulian Boghean, Paul Sarbu etc.
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații,
dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim
donatii în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la
Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la
YouTube:

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Luna pentru viață 2021 „Uniți pentru viață”

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNI- CESC

- **Duminică, 28 martie 2021**
- * **08:00** Ceasurile și Liturgia Sf. Vasile cel Mare
Duminica I din Post (a Ortodoxiei)
- * **16:00** Paraclisul Maicii Domnului
- * **17.00** Vizionare film duhovnicesc
- **Miercuri, 31 martie 2021**
- * **17:00** Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite

Vineri, 2 aprilie 2021

***18:00** Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine); citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

*Sâmbătă, 3 aprilie 2021

- * **7.00** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților .
- * **18.00** Slujba Vecerniei
* Pentru cei care doresc să primească Taina Sfintei Spovedanii, preotul duhovnic vă stă la dispoziție marți, vineri și sâmbătă de la ora 17.00.

LIVE: Marșul pentru Viață 2021 – „Uniți pentru viață”

Marșul pentru viață 2021 ONLINE Iași este organizat de către Departamentul Pro Vita din cadrul Sectorului de Misiune al Arhiepiscopiei Iașilor și începe

- ✦ DUMINICĂ, 28 martie
- ✦ la ora 18.00
- ✦ LIVE pe pagina facebook: Biserica Toma Cozma, parohiatomacozma.ro, doxologia.ro și paginile de Facebook Pro Vita Iași și Doxologia.
Vom avea alături oameni frumoși, care sunt dedicați salvării și protejării vieții umane și care vor trata tema ”Uniți pentru viață” din diferite puncte de vedere, după cum urmează:
- ✓ Pr. Radu Brînză – 10 ani de Pro Vita Iași;
- ✓ Dr. Carmen Manciu – Valoarea vieții umane și provocările pandemiei;
- ✓ Nadejda Usatii (Republica Moldova) – Două țări, o inimă pro vita;
- ✓ Carmen Achirei – Dincolo de fiecare chip există o inimă – frumusețea copiilor speciali ;
- ✓ Calum Miller (UK) – Putem vorbi de o Europă unită pentru viață?
- ✓ Psiholog Roxana Jilavu – Frica – motor de luare a deciziilor în situații de criză;
- ✓ Adelina Fronea – Ce poate face o femeie pentru a depăși sindromul post avort?
- ✓ Andreea Ogăraru – Cum putem crește o familie în spiritul valorilor pro vita ?
Hai cu noi online la Marșul pentru viață 2021!

Duminică, 21 martie, Biserica Toma Cozma a organizat în calitate de partener în proiectul Luna pentru Viață - Pro Vita Iași (Arhiepiscopia Iașilor - Mitropolia Moldovei și Bucovinei) o vizionare de film urmată de o scurtă dezbatere privind importanța vieții de familie pentru sănătatea socială.

De asemenea, în această seară, vom avea o nouă vizionare de film duhovnicesc, urmată de discuții pe marginea celor văzute.

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Puteți direcționa 3,5 % din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea

Formularului 230 sunt: Numele Asociației: PAROHIA

—TOMA COZMA CIF (Codul de Identificare Fiscală):

11198095 Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR

0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !